

NEW YORK TIMES BESTSELLER
RITA AWARD WINNER

SUSAN MALLERY

Jõulud Fool's Goldis

Susan Mallery
A FOOL'S GOLD CHRISTMAS
2012

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Jana Kuremägi
Korrektor Inna Viires

© 2012 by Susan Macias Redmond
© 2014 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M11280114
ISBN 978-9949-25-614-3

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja
e-raamatud **www.ebooks.ee**

HEA LUGEJA!

Fool's Goldis on käes säravate tulede, südamlike pühadetervistuste ja loomulikult romantika aeg. Kuigi lugemine võib tunduda üksildane tegevus, oleme meie, romantiliste romaanide lugejad, samamoodi kogukond nagu väike Fool's Goldi linnake. Meie esimene reaktsioon head armastusromaanil lugedes on rääkida sellest sõpradele. Me tahame seda head tunnet jagada.

Mind on õnnistatud parimate lugejatega, keda üks kirjanik võib üldse soovida. Eelmisel aastal kutsusin fännid kokku, jagasime auhinda pelgalt selle eest, et räägiti Fool's Goldist ja armastatud raamatutest. Kokku kogunenud naised olid täiesti vapustavad. Nad viisid oma kodukoha raamatupoodidesse Fool's Goldi magneteid, kandsid Fool's Goldi T-särke, kübaraid ja märke ning jagasid järjehoidjaid, ulatasid lugejatele raamatuid sõnadega: „See meeldib teile päris kindlasti!” Jah, nad võitsid seda tehes hulganisti auhinda – kaasa arvatud käesoleva raamatu pühendus –, kuid ma ei jõua neid iial nende suuremeelsuse eest tänada.

Käesolev raamat on neile, kes armastavad romantikat, armastavad lugeda ja rääkida sõpradele käest pandud viimasest heast raamatust. Ja see raamat on pühendatud mu imelistele fännidele. Kui Fool's Goldi fänniklubisse kuulumine tundub tore mõte, sisenege kodulehel www.susanmallery.com üksnes liikmetele mõeldud rubriiki, et saaksin saata teile kirja selle kohta, millal järgmisel korral kokku saame.

Seni aga on mu süda teiega. Kauneid jõule! Täitugu kõik teie unistused!

Susan

*2011. aasta peafännile Charile,
kel on nii imeline süda, et ta tahab jõulumeeleolust
kantuna jagada käesolevat pühendust kogu
Fool's Goldi fänniklubiga.
Char, see raamat on sinule.*

ESIMENE PEATÜKK

Kaheksa tillukese põhjapõdra heli ei saanud võrreldagi poole tosina kaheksa-aastase lapse stepptantsuga, mõtles Dante Jefferson telefoni tugevamini vastu kõrva surudes.

„Palun korda,” karjus ta telefoni. „Ma ei kuule sind.”

Tümin ta pea kohal katkes hetkeks, kuid algas siis uuesti.

„Mis seal sünnib?” küsis Franklin, kelle häält polnud peaaegu kuuldagi klobina foonil, mis oli seda saatva neetud klaveriga isegi peaaegu rütmis. „Ehitus või?”

„Kui see vaid oleks nii,” pomises Dante. „Kuule, helistan sulle paari tunni pärast tagasi.” Selleks ajaks peaks see paganama tantsutund läbi olema. Vähemalt ta lootis seda.

„Sobib. Olen siin,” ütles Franklin kõnet lõpetades.

Dante heitis pilgu arvutiekraanile. Kell selle nurgas näitas veerand kaheksa. Õhtul. Mis tähendas, et Shanghais on kell veerand kaksteist päeval. Ta oli spetsiaalselt kauemaks kontorisse jäänud, et rääkida Frankliniga rahvusvahelisest äriprojektist, millega oli ilmnunud mõningaid probleeme. Tantsutund muutis aga rääkimise võimatuks.

Ta salvestas töö ja võttis ette e-kirjad. Tal oli äripartneriga terve rida muidki projekte käsil, millega tuli tegelda.

Pisut enne kaheksat kuulis ta, kuidas tantsijad tulid trepist alla. Lapsed naersid ja kikkasid; nagu näha, polnud tund aega trenni neid sugugi väsitanud. Dante tundis aga silmade taga teravat valu ja tal oli tahtmine hommikul esimese asjana Rafe'i kõri kallale karata. Just äripartner Rafe oli selle ajutise pinna üürinud. Rafe kas polnud märganud, et otse kontori peal on tantsukool, või ei pööranud sellele tähelepanu. Kontor oli Fool's Goldi vanemas osas ja ehitatud ammu enne seda, kui mõeldi välja heliisolatsiooni. Tundus, et Rafe'i ei häiri sugugi lärm, mis algas iga jumala päev täpselt kell kolm ja jätkus öhtuni välja. Dante aga oli valmis kohustus selle keelamist nõudma.

Ta tõusis toolist ja suundus trepile. Ta ronis üles stuudiosse. Ta oli otsustanud, et stuudio vastutava isikuga tuleb mingi kokkulepe saavutada. Tal on vaja paar järgmist nädalat Shanghai probleemiga tegelda, mis tähendas, et tal peab olema juurdepääs arvutile, lepingutele ja plaanidele. Osa neist ei saanud ta koju kaasa võta. Tal oli vaja kasutada telefoni oma *kontoris* ja võimalust rääkida normaalse häälega.

Ta seisatas stuudiouksel. Jääklaasiga uks oli sama vanamoeline nagu muugi maja. Sel ilutses uhke kuldse kirjaga silt „Dominique'i Tantsukool”. Ta lükkas ukse lahti ja astus sisse.

Vastuvõtt oli parimal juhul praktiline. See koosnes madalast lauast, arvutist, mis oli vana juba kümne aasta eest, seina äärde pandud pinkidest ja riidenagidest. Sealt nägi edasi studiosaali, ruudukujulisse, peeglite ja seinale kinnitatud stange ning loomulikult puitpõrandaga ruumi. Klaverit polnud näha ja siis taipas Dante, et lõputult ketrav lugu, mis oli ta täiesti hulluks ajanud, oli kostnud makist.